

VELFÆRDSMINISTERIET

Departementet

Holmens Kanal 22

1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

THA/ J.nr. 2007-6808

Folketingets Socialudvalg

Dato: 21. januar 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 10. december 2007 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 39-40 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 39:

”Mener ministeren, det er et problem for unge handicappedes muligheder for at leve et ungdomsliv på lige fod med andre unge, når 44 % af eleverne i 7.-8.-9. klasser har mere end 500 kr. til tøj om måneden, mens det hos jævnaldrende med et handicap kun er 9 %, jf. Muskelsvindfondens undersøgelser?”

Svar:

Jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at det er et af formålene med at yde handicapkompenserende hjælp fra det offentlige side at sikre, at personer med nedsat funktionsevne kan leve et så normalt liv som muligt på lige fod med andre ikke-handicappede i samme alder og samme livssituation. Efter min opfattelse må dette kompensationsprincip forstås således, at det er op til det offentlige at yde en støtte der gør, at de barrierer i samfundet, som en person med nedsat funktionsevne støder på som en direkte konsekvens af funktionsnedsættelsen, mindskes mest muligt. Dette gælder naturligvis også i forhold til unge med nedsat funktionsevne.

Jeg mener dog ikke, at størrelsen af lommepege for unge med funktionsnedsættelse nødvendigvis udgør en sådan barriere i samfundet, at de unges muligheder for at leve et ungdomsliv på lige fod med andre mindskes eller hindres. Der er jo også forskel på størrelsen af de lommepege, som unge uden funktionsnedsættelse har til rådighed, og det er min helt generelle opfattelse, at det ikke er en opgave for det offentlige at yde tilskud til lommepege til unge, der af den ene eller den anden grund har færre lommepege til rådighed end andre.

Jeg vil imidlertid gerne opfordre virksomhederne til at være opmærksomme på, at også unge med funktionsnedsættelse kan have behov for fritidsarbejde.

Spørgsmål nr. 40:

Mener ministeren, det er et problem for unge handicappedes muligheder for at leve et ungdomsliv på lige fod med andre unge, lære om arbejdsmarkedet, skabe et netværk, der senere kan lette adgangen til et ordinært arbejdsliv, når kun 12 % af de unge med muskelsvind i 7.-8.-9. klasser har et fritidsarbejde mod 56 % af andre unge i 7.-8.-9. klasser, jf. Muskelsvindfondens undersøgelser?

Svar:

Da spørgsmålet også berører Beskæftigelsesministeriets ressort-område, har jeg til brug ved besvarelsen indhentet et bidrag fra beskæftigelsesministeren. Beskæftigelsesministeren har anført følgende:

”Jeg mener, at skolegangen for børn og unge bør have første prioritet, da netop uddannelse er den bedste forudsætning for senere i livet at kunne få et godt fodfæste på arbejdsmarkedet.

Jeg er enig i, at hvis mængden af fritidsarbejde tilpasses, så det ikke har en negativ indflydelse på elevernes skolegang, kan et fritidsjob være med til at socialisere unge til arbejdsmarkedet.

Det er min opfattelse, at et skoleforløb giver mulighed for, at skolesøgende børn og unge kan få kendskab til de processer, der senere i livet hjælper dem til at kunne danne netværk. I skoleforløb er der ofte indlagt perioder med praktikforløb, der ligeledes hjælper eleverne til at få kendskab til de forhold, der gælder på arbejdsmarkedet.

Når de unge når den erhvervsaktive alder og ønsker at komme i beskæftigelse, vil der, hvis de modtager kontanthjælp, være mulighed for, at de kan få tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, f.eks. virksomhedspraktik, der skal medvirke til at afklare den unges beskæftigelsesmål og medvirke til at afhjælpe eventuelle manglende faglige og sociale kompetencer.”

Jeg kan i det hele tilslutte mig det, som beskæftigelsesministeren har anført.

Karen Jespersen

/ Karin Ingemann